

lles que continuessin la romàntica lluita del seu pare i marit, mantenint a un cost elevat aquest Museu, per oferir-lo a un poble del qual no han rebut gairebé altra cosa que promeses i dilacions?

Quan l'Ajuntament presidit per en Fermí Jaurrieta aconseguia per Mollet el Parc de Can Mulà «amb fins CULTURALS», la idea d'instalar allà el Museu Abelló, amb una escola de pintura que brindés a la joventut l'aprenentatge dels pinzells semblava cosa feta.

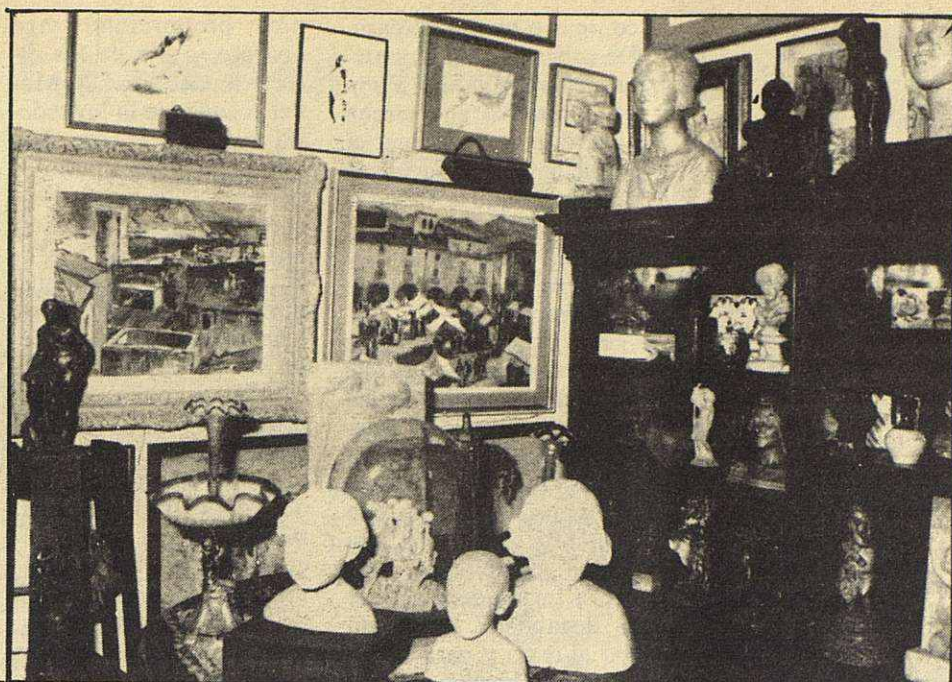
Malauradament, ni aquell Consistori, ni el presidit per l'Anna Bosch, preocupats per problemes més immediats o més «importants», varen estar a l'altura de les circumstàncies.

El Patronat

El de Carme Coll i el conseller de Cultura senyor Torrecillas, semblà adonar-se de la importància de l'assumpte, al dedicar a l'artista la plaça que porta el seu nom. En aquell moment, la idea d'un Patronat que se'n faria càrrec, era a punt de cristal·litzar.

Vingueren però, les eleccions municipals del 10 de juny, i han passat nou mesos sense que parís la criatura...

No coneixem l'actual

titular del departament de Cultura, i no sabem tampoc si ha tingut temps de visitar el Museu Abelló i fer-se càrrec de la seva importància. Em diuen que és persona agradable i oberta. Crec però, que la qüestió d'aquest Museu és de tanta envergadura, que escapa a les possibilitats d'un home sol, per sensibilitzat que estigui i, fins i tot, a la d'un Ajuntament; per bé que si aquesta aconseguís lligar els caps necessaris per fer que el Museu Abelló fos obert al públic i visitable regularment, ja hauria fet per Mollet l'esforç suficient com perquè se'l pogués considerar benemèrit.

Els «amics» de Mollet

El mes de gener, a Centelles, vaig assistir al recital d'un poeta d'Artés, en Francesc Blancher. I, més que la vàlua indubtable dels seus poemes, em cridà l'atenció el fet que un altre poeta del mateix poble, també molt inspirat, ens llegís un parell de poesies lloant i enlairant l'amic del seu mateix «ofici»...

Podríem dir, semblantment, que els altres pintors molletans es senten identificats amb l'Abelló i el seu Museu? Em temo que no. Reticències, ironies o silencis, sí. Elogis, adhesions, comprensió, poca. Molt poca.

Es que l'Abelló no ha sabut atreure-se'ls? Més aviat diria que absorbt en la seva immensa tasca de pintor i col·leccionista, sovint viajant per Europa i altres horitzons més allunyats —el llibre «Pistas de Africa», escrit per ell i l'Albert Costa i editat l'any passat n'és una bona prova—, no ha tingut massa temps per fer-ho.

Sempre però que hem trucat a la seva porta, hem trobat un home comprensiu, pacient, afectuós. L'amic Pannon estic segur que suscriuria aquestes paraules.

I, darrerament, un home que es troba sol. Que voldria cedir el seu

Museu tan aviat s'hagués acabat l'inventari d'allò que conté, i obtingués les mesures de seguretat i el personal adient que li permetessin d'obrir-lo al públic amb garanties i sense risc.

Sóc testimoni que un home no molletà, impressionat pel que estava veient, s'oferí a ajudar-lo en la tasca, certament àrdua, de completar aquest inventari.

Una cosa que els molletans, i començo per mi mateix, no hem fet.

Si tot això anés endavant abans no sigui massa tard, Mollet —a pesar del

seu trànsit infernal i de la contaminació creixent—, es convertiria en vila turística, llargament visitada, amb el que això comporta de riquesa i prestigi. Curiosament, en arribar a aquest punt se'm acudeixen dues coses: la falla aquella dels dos conills que discutien «si eran galgos o podencos», i una frase dels nostres avis, molt expressiva, i que temo se'ns pugui aplicar, encara: «Els de Mollet, portem... al jec». I que consti: m'agradaria equivocar-me!

Joan Aliguer

A L'AMIC JOAN ABELLO

Ets, Abelló, pintura acolorida.
Tenacitat, que venç tot entrebanc;
volenterós artista fora mida
de tracte afable, intel·ligent i franc.

I el teu Museu, quelcom extraordinari,
de nostra vila singular floró.
Sorprèn i meravella sols entrar-hi.
De tot elogi n'és mereixedor.

Que l'acte d'homenatge que t'ofrenen
no sigui flor d'un dià o cas a part,
sinó un volar —fins pels que no l'entenen—
al món subtil i eteri del teu art.

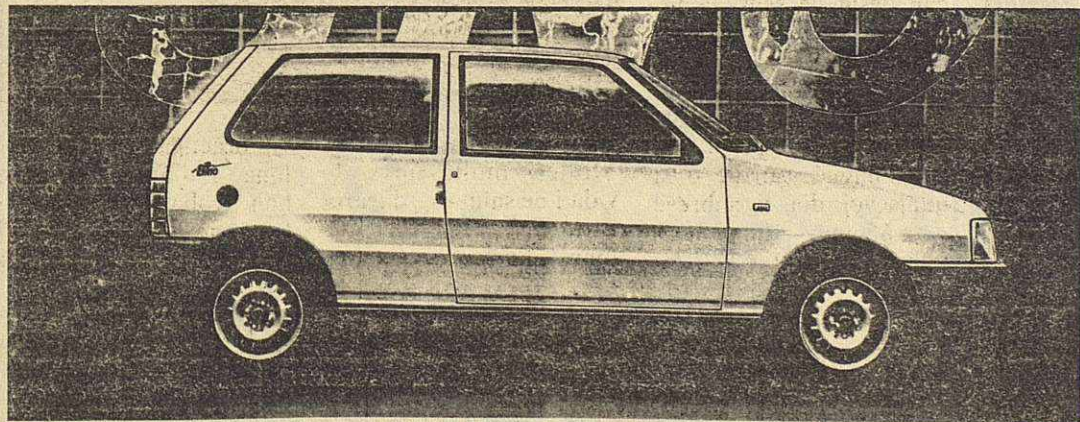
Que sigui així, per bé del nostre poble
i que el nom de Mollet —mal conegut
s'estengui arreu, com vila sàvia i noble
que honora els millors fills que li han nascut!

Poesia escrita amb motiu de la plaça que li fou dedicada a l'artista-pintor en Joan Abelló i Prat, el 19 de desembre de 1986.

AUTO MOLLET

Agencia Oficial

FIAT LANCIA

Modelo	C.C.	C.V.	Velocidad máxima	P.V.P.
Fiat Uno Fire Brío	999	45	145 Km/h.	917.000
Fiat Uno 45 Fire 3P	999	45	145 Km/h.	981.000
Fiat Uno 45 S Fire*	999	45	145 Km/h.	1.039.000
Fiat Uno 60 S 3P	1.116	58	155 Km/h.	1.140.000
Fiat Uno 70 SL 5P	1.301	65	165 Km/h.	1.291.000
Fiat Uno 70 SX*	1.301	65	165 Km/h.	1.304.000
Fiat Uno 60 DS 5P	1.697	60	155 Km/h.	1.357.000
Fiat Uno Turbo i.e.	1.301	105	200 Km/h.	1.586.000

* Versiones en 3 y 5 puertas.

Fiat Uno. Por lo que llevas dentro.

FIAT
TECNOLOGIA LIDER

Rafael Casanovas, 78 Telf. 593 27 08 MOLLET